

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.433 van 29 maart 2001
in de zaak A. 47.887/XII-1179.**

In zake : Jozef VAN BERGEN,
die woonplaats kiest bij
advocaten E. VAN DER MUSSELE en
Y. VANDEN BOSCH,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 187

tegen :

de gouverneur van de provincie ANTWERPEN.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jozef VAN BERGEN op 29 juli 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 4 juni 1992 van de gouverneur van de provincie Antwerpen waarbij het besluit van 4 mei 1992 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoogstraten houdende de vaststelling van zijn individuele jaarbezoldiging vernietigd wordt;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 22 januari 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 7 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 maart 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. MOREAU, die loco advocaat E. VAN DER MUSSELE verschijnt voor verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemeenteraad van Hoogstraten verzoeker met ingang van 1 januari 1992 bevordert tot hoofdinspecteur van politie eerste klasse; dat het college van burgemeester en schepenen op 3 februari 1992 verzoekers individuele jaarwedde vaststelt; dat het voor de vaststelling van zijn geldelijke anciënniteit zes privé-jaren in aanmerking neemt, met toepassing van artikel 14 van het geldelijk statuut van het gemeentepersoneel volgens hetwelk de diensten met volledige prestaties in de privé-sector in aanmerking worden genomen voor de berekening van de wedde "op voorwaarde dat zij rechtstreeks dienstig voor de uitoefening van het ambt kunnen worden beschouwd"; dat de gouverneur van de provincie Antwerpen zich bij brief van 6 april 1992 er tegen verzet dat de privé-jaren worden meegeteld en vraagt dat de individuele jaarwedde opnieuw wordt vastgesteld; dat het schepencollege in het besluit van 4 mei 1992 bij zijn mening blijft dat de privé-jaren moeten worden meegerekend; dat de gouverneur het besluit van 4 mei 1992 op 4 juni 1992 vernietigt

omdat niet is aangetoond dat de in rekening gebrachte privé-jaren rechtstreeks dienstig zijn voor de uitoefening van het ambt van verzoeker; dat in die omstandigheden het college op 29 juni 1992 verzoekers wedde vaststelt zonder met de privé-jaren rekening te houden;

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord zeven excepties opwerpt waarin zij de hoedanigheid van verzoeker betwist, zijn belang, en de bevoegdheid van de Raad van State;

Overwegende dat het auditoraatsverslag alle excepties bespreekt en ongegrond bevindt; dat de verwerende partij die weerlegging zonder enige reactie laat; dat zij geen laatste memorie indient, noch ter terechtzitting verschijnt; dat zij verondersteld wordt niet meer in de excepties te volharden en er afstand van te doen; dat, volledigheidshalve, er geen reden is de excepties desnoods ambtshalve te doen gelden;

Overwegende dat verzoeker in een vijfde middel de schending van het rechtszekerheidsbeginsel aanvoert; dat onder meer wordt toegelicht dat de provinciale overheid niet tot vernietiging of schorsing van het besluit van 3 februari 1992 is overgegaan, dat het definitief is geworden en dat de vernietiging van het handhavingsbesluit van 4 mei 1992 in strijd is met de verplichting om tijdig te vernietigen of te schorsen en de rechtszekerheid te waarborgen;

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord in de eerste plaats tegenwerpt dat het middel niet ontvankelijk is omdat het ten overvloede aangehaalde motieven betreft en omdat verzuimd wordt de geschonden rechtsregel aan te wijzen; dat het middel ook ongegrond wordt genoemd omdat het collegebesluit van

4 mei 1992 een loutere bevestiging was van het besluit van 3 februari 1992, omdat uit het onderzoek gebleken was dat in het collegebesluit van 3 februari 1992 een onjuiste toepassing was gemaakt van artikel 14 van het geldelijk statuut, omdat het besluit van 4 mei 1992 geen rekening hield met de instructies van de toezicht-houdende overheid en het besluit van 3 februari 1992 bevestigde, en omdat het besluit van 3 februari 1992 niet meer bestaat, enerzijds, door de vernietiging van het identieke besluit van 4 mei 1992 en, anderzijds, door het besluit van 29 juni 1992 van het college van burgemeester en schepenen houdende de individuele weddevaststelling van verzoeker;

Overwegende dat volgens het middel de bestreden beslissing er tevens op neerkomt het besluit van 3 februari 1992 van het college van burgemeester en schepenen te vernietigen terwijl de termijn daartoe verstreken was; dat het middel overschrijding van de toezichtstermijn is; dat het ontvankelijk is;

Overwegende dat het besluit van 3 februari 1992 van het college van burgemeester en schepenen tot vaststelling van verzoekers jaarwedde op 31 maart 1992 op het provinciaal gouvernement binnenkomt; dat, gelet op de artikelen 26 en 27 van het toepasselijke decreet van 7 juni 1989 houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten, de termijn voor de gouverneur om het besluit te schorsen of te vernietigen, verstrijkt op 20 mei 1992;

Overwegende dat binnen die termijn de gouverneur er zich toe beperkt aan het schepencollege te vragen een nieuw besluit te nemen "omdat uit het onderzoek gebleken was dat in het collegebesluit van

3 februari 1992 een onjuiste toepassing was gemaakt van artikel 14 van het geldelijk statuut"; dat daarop het college van burgemeester en schepenen het besluit van 4 mei 1992 treft; dat dit besluit, aldus de verwerende partij in de memorie van antwoord, "geen rekening (houdt) met de instructies van de toezichthoudende overheid" en "een loutere bevestiging (is) van het besluit van 3 februari 1992";

Overwegende dat de gouverneur het besluit van 4 mei 1992 op 4 juni 1992 vernietigt; dat dienvolgens het college van burgemeester en schepenen zich bij besluit van 29 juni 1992 naar de zienswijze van de gouverneur schikt; dat een eventuele vernietiging van de beslissing van 4 juni 1992 van de gouverneur niet zonder gevolgen voor dat besluit van 29 juni 1992 zou kunnen blijven;

Overwegende dat naar de mening van de verwerende partij de vernietiging op 4 juni 1992 van het "bevestigend" besluit van 4 mei 1992, doordat dit besluit "van jongere datum is", ook het initiële, "identieke" besluit van 3 februari 1992 ongedaan maakt; dat aldus beschouwd de gouverneur, via de omweg van de vernietiging van de "loutere bevestiging" van 4 mei 1992, op 4 juni 1992 inderdaad nog tegen het collegebesluit van 3 februari 1992 is opgetreden; dat de termijn daartoe nochtans al sinds 20 mei 1992 voorbij was; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 4 juni 1992 van de gouverneur van de provincie Antwerpen waarbij het besluit van 4 mei 1992 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoogstraten houdende de vaststelling van de individuele jaarbezoldiging van Jozef VAN BERGEN vernietigd wordt.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig maart 2001, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.